სამშობლო დედის ძუძუი, არ გაიცვლების სხვაზედა..

ოდიში

1992
შაბათი
18
ივლისი
№ 18 (10549)
ფასი 1 მანეთი

ზუგდიდის დამოუკიდებელი საზოგადოებრივ-პოლიტიკური გაზეთი

გაზეთი გამოდის 1930 წლის 1 მარტიდან

დამტკიცდა გამგეობის შემადგენლობა

13 ივლისს შედგა ქ. ზუგდიდისა და ზუგდიდის რაიონის გამგეობის სხდომა, რომელმაც განიხილა შემდეგი საკითხები: გამგეობის შემადგენლობის დამტკიცებისა და ფუნქციების განაწილების შესახებ; ქ. ზუგდიდისა და ზუგდიდის რაიონის საწარმოებისა და ორგანიზაციების მიერ წლიური ანგარიშების წარმოდგენის მდგომარეობა, სახალხო მეურნეობის ობიექტებისა და მოსახლეობის 1992-93 წლის შემოდგომა-ზამთრისათვის მზადების ღონისძიებანი; ზუგდიდში სალაროს ბრუნვის, პროვნოზულ გაანგარიშებათა შესრულების მდგომარეობა; სოფლის მეურნეობის სამმართველოსთან გადამმუშავებელი მრეწველობის განყოფილების შექმნის შესახებ, მეცხოველეობის ფერმების გაუქმების მიზეზების შემსწავლელი კომისიის შექმნისა და ქ. ზუგდიდის ტელევიზიასთან საინფორმაციო-ანალიტიკური რედაქციის ჩამოყალიბების შესახებ.

აღნიშნულ საკითხებზე მოხსენებით გამოვიდნენ ქ. ზუგდიდისა და ზუგდიდის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე ო. ფაცაცია, გამგეობის თავმჯდომარის მოადგილეები დ. ანთია, ლ. ჭითანავა, ეკონომიკის განყოფილების უფროსი რ. ცაავა და სხვები.

სხდომაზე დამტკიცდა ქ. ზუგდიდისა და ზუგდიდის რაიონის გამგეობა შემდეგი შემადგენლობით:

ოთარ ამბაკოს ძე ფაცაცია —ქ. ზუგდიდისა და ზუგდიდის რაიონის გამგებელი; უპარტიო;

დემურ შალვას ძე ანთია— გამგეობის თავმჯდომარის მოადგილე; ილია ჭავჭავაძის საზოგადოების წევრი;

ლერი პალადის ძე ჭითანავა —გამგეობის თავმჯდომარის მოადგილე, უპარტიო.

გივი იოსების ძე სოსელია— ფაიფურის ქარხნის დირექტორი, უპარტიო;

დოდიკ ფილიპეს ძე ქუჩულორია—მე-12 ტრესტის მმართველი. უპარტიო;

ნუგზარ იასონის ძე გულუა —ჩაის ექსპერიმენტული კომბინატის დირექტორი, უპარტიო,

ტარიელ გოჩიას ძე ქანთარია — მეფრინველეობის ფაბრიკის დირექტორი, უპარტიო;

ვასო ვასილის ძე ფარცვანია —ახალაბასთუმნის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე, უპარტიო;

ვახტანგ ტერენტის ძე ჟუჟუნია —რესპუბლიკური საავადმყოფოს ტრავმპუნქტის გამგე, ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის წევრი;

ულდან ამბაკოს ძე შელია— ფაიფურის ქარხნის დირექტორის მოადგილე, ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიის წევრი;

მელენტი ხარიტონის ძე ახალაია—დარჩელის მეურნეობის დირექტორი, უპარტიო.

სხდომამ ზემოთ აღნიშნულ საკითხებზე მიიღო შესაბამისი დადგენილება, სადაც განსაკუთრებული ყურადღება გამახვილდა სახალხო მეურნეობის ობიექტებისა და მოსახლეობის 1992-93 წლის შემოდგომა-ზამთრისათვის მზადების აუცილებელ ღონისძიებებზე, მეცხოველეობის შემდგომი აღორძინების საკითხებზე, სოფლის მეურნეობის სამმართველოსთან გადამმუშავებელი მრეწველობის განყოფილების შექმნისა და სხვათა შესახებ.

სხდომაზე ქ. ზუგდიდის ტელევიზიასთან დაარსებული საინფორმაციო-ანალიტიკური გადაცემების რედაქტორად დამტკიცდა ნ. ჯგუშია, ხოლო ოპერატორად ბ. ჯანჯღავა.

თათბირი პედაგოგებთან

ძნელი და ტკივილიანი იყო 1991-1992 სასწავლო წელი. პოლიტიკური სიტუაციის გამწვავებამ სრულიად საქართველოში, კერძოდ ზუგდიდის რეგიონში, განაპირობა სასწავლო პროცესის შეჩერება მთელი ოთხი თვის განმავლობაში. ქალაქი და რაიონი გამოეთიშა განათლების სისტემის საერთო რესპუბლიკურ მაჯისცემას, რასაც მწვავედ განიცდიდნენ მასწავლებელთა, მოსწავლეთა და მშობელთა კოლექტივები...

ზუგდიდელ პედაგოგებთან განათლების მინისტრის შეხვედრამ, პედაგოგიურ აქტივთან ადგილობრივი ხელმძღვანელობის არაერთგზის კონტაქტებმა და საუბრებმა შესაძლებელი გახადა აპრილ-მაისიდან სასწავლო პროცესის განახლება. განათლების განყოფილებამ სამინისტროსთან შეთანხმებით გადაწყვიტა სასწავლო პროცესის გაგრძელება. ნაცვლად 25 მაისისა, პირველ ივლისამდე. მეთოდურმა სამსახურმა შეიმუშავა ოპტიმალური რეკომენდაციები გადასაყვან კლასებში პროგრამული მასალის დაძლევისა, ხოლო მეთერთმეტე გამოსაშვებ კლასებში მუშაობა სამინისტროს ინსტრუქციის შესაბამისად წარმართა. ზოგადსაგანმანათლებლო სკოლებმა დაამთავრეს სასწავლო წელი. გამოსაშვები გამოცდები ჩატარდა სამინისტროს ინსტრუქციის სრული შესაბამისობით. კურსდამთავრებულებს საშუალება მიეცა სწავლის შემდგომი გაგრძელებისა და ცხოვრების საგზურის მიღებისა. განათლების განყოფილებამ მიზანშეწონილად ჩათვალა მეათე კლასებში მისაღები გამოცდების გადადება აგვისტომდე, რათა ყმაწვილებს მეტი შანსი ჰქონდეთ ჩარიცხვისა.

შედგა ზუგდიდის რეგიონის პედაგოგთა თათბირი, მიძღვნილი სასწავლო წლის დამთავრებისადმი. თათბირს ესწრებოდნენ ზოგადსაგანმანათლებლო სკოლების ხელმძღვანელები, განათლების განყოფილების აპარატის მუშაკები, რეგიონის პედაგოგიური აქტივი.

თათბირზე ინფორმაციით გამოვიდა განათლების განყოფილების გამგის პირველი მოადგილე გ. ძელენავა რომელმაც ყურადღება გაამახვილა შემჭიდროებულ ვადებში სკოლის კოლექტივების მიერ გაწეულ მუშაობაზე. ილაპარაკა ახალი სასწავლო წლისათვის მზადების ამოცანებზე, სასწავლებლების სასწავლო-მატერიალური ბაზის მომზადებასთან დაკავშირებულ სამუშაოებზე, პედაგოგიურ კადრებზე. გამოიკვეთა აზრი, რომ ახალი სასწავლო წელი უნდა მომზადდეს და სასწავლო პროცესი დაიწყოს გადაუდებლად, პირველ სექტემბერს. წინადადება მიეცა სკოლის კოლექტივებს, მუშაობას შეუდგნენ 15 აგვისტოდან, ხოლო შვებულების დარჩენილი დღეების კომპენსაცია განხორციელდეს სასწავლო წლის განმავლობაში ინდივიდუალურად, სკოლისა პედაგოგთა ინტერესების შეულახავად.

მოსმენილი ინფორმაციის გარშემო გაიმართა მწვავე კამათი, რომელიც შეეხო ახალი 1992-93 სასწავლო წლისათვის მზადებაში არსებულ შეფერხებებს: სკოლებას მიმდინარე და კაპიტალური რემონტისათვის საჭირო ბიუჯეტის უქონლობას, სასწავლებლების ტრადიციული შეფების უძრაობას, თვალსაჩინოებისა და სწავლების ტექნიკური საშუალებების შესაძენი სახსრების უქონლობას, საკითხებს რომელთა მოუგვარებლობაც გამორიცხავს ახალი სასწავლო წლის ნორმალურად დაწყებას. განსაკუთრებული სიმწვავით ხაზი გაესვა საკითხს მასწავლებელთა სოციალური დაცვის შესახებ. აღინიშნა, რომ ბოლო თვეების ხელფასი მასწავლებლებს არ მიუღიათ, მთავრობის გადაწყვეტილებანი ხელფასების გადიდების შესახებ არ განხორციელებულა, ისიც ითქვა, რომ გადიდებული ხელფასის განაკვეთის ოდენობა ერთი მესამედაც არაა წარმოების რიგითი მუშის ანაზღაურებისა. გამოთქმული პრეტენზიები იმაზე მიგვანიშნებს, რომ პედაგოგებს ჩვენი რეგიონის განათლების სისტემის სტაბილიზაცია წყურიათ. თათბირის დასასრულს სიტყვით გამოვიდა განათლების განყოფილების გამგე ლ. კვირკველია.

პედაგოგები ელიან შექმნილი საგანგებო მდგომარეობისადმი რესპუბლიკური და რეგიონის ადგილობრივი ხელმძღვანელობის საგანგებო ყურადღებასა და რეაგირებას.

ზუგდიდის პედაგოგიური კოლექტივი მუდამ იყო ერთერთი მოწინავე რაზმი სრულიად საქართველოს პედაგოგიური საზოგადოებისა. იმედით შესცქერის მომავალს. კარგად ესმის დაკისრებული მისია ქვეყნის წინაშე და მზად არის აღუზარდოს ღირსეული თაობა ოცდამეერთე საუკუნის ერთიან და დამოუკიდებელ საქართველოს.

დავით აგსავა.

მიმართვა ზუგდიდის მოსახლეობას!

ძვირფასო ზუგდიდელებო! ისტორიის ქარტეხილებმა ზუგდიდი და მთელი მისი რეგიონი ქარბორბალას ჯადოსნურ წრეში მოაქცია და ალგვით ემუქრება მას.

პარადოქსია, მაგრამ ფაქტია, რომ მდიდარი ისტორიული წარსულის მქონე ნათელგონიერ მეგრელ კაცს დაუკარგავს ზნეობა,— განჭვრეტის, განსჯისა და მიტევების უნარი და იგი ველური ტომის წარმომადგენელს დამსგავსებია. მას ვერ გაურჩევია თვისტომი—უცხოსაგან, მოყვარე-მტრისგან და თავის ღვიძლ ძმას მოსაკლავად წაჰკიდებია.

შავით შემოსილა ჩვენი საყვარელი კუთხე. ოდესღაც სიცოცხლითა და სიხალისით აღსავსე მის შვილთ ჩვეული ღიმილი გაჰქრობიათ სახიდან და მის ნაცვლად სევდასა და უიმედობას დაუსადგურებია.

მაშინ, როცა სამარცხვინო ძმათაკვლას ბოლო არ უჩანს, სრულიად უმიზნოდ იღვრება ნაყოფმომცემი ჩვენი შვილების უმანკო სისხლი, იწვება, ინგრევა და ნადგურდება წლობით შექმნილი ფასეულობა, განუზომლად ინთხევა ბოლმა და შხამი, როცა უაზრო დაუმორჩილებლობამ ეკონომიურად წელში გაწყვიტა ჩვენი მოსახლეობა; როცა მავანმა და მავანმა ქურდობა და ყაჩაღობა პროფესიად გაიხადა და უმოწყალოდ ძარცვავს შიმშილობის ზღვარამდე მისულ თვისტომს,—მხოლოდ მიზეზთა ძებნა სიკეთეს ვერ მოგვიტანს.

ან კი რა მიზეზი გაამართლებს, საქართველოს დამოუკიდებლობის ნათელ გზაზე ტრიუმფალური სვლის ფონზე, ჩვენი კუთხის შვილთა გარკვეული ნაწილის დესტრუქციულ და სეპარატისტულ ქმედებებს, რაც საბოლოო ჯამში გამიზნულია საქართველოსა და მისი განუყოფელი ნაწილის—სამეგრელოს სამუდამოდ დასამიწებლად. ნუთუ ჰკუაზემყოფ კაცს შეუძლია გაამართლოს ბატონ ალექსანდრე (სანდრო) კავსაძის მძევლად აყვანის ფაქტი, რამაც ჩვენი კუთხის პროგრესიულად მოაზროვნე საზოგადოებრიობის საერთო აღშფოთება და გულისწყრომა დაიმსახურა.

როგორ მივუსადაგოთ დღევანდელი ჩვენი მოქმედება, საქართველოს მთლიანობისათვის, აფხაზეთსა და ოსეთში ჩვენი კუთხის შვილთა დაღვრილ სისხლს? ან რა პასუხს ვაძლევთ გიორგი ჭყონდიდელის, ცოტნე დადიანის, მერაბ კოსტავასა და მრავალთა სხვათა ნათელ აჩრდილებს? — რომლებმაც თავიანთი ლამაზი სიცოცხლე საქართველოს მთლიანობისა და განუყოფლობისათვის ზრუნვას მოახმარეს.

დრო არ ითმენს. სანამ უარესი უბედურება დატრიალდებოდეს ჩვენს თავს,—თხოვნით, მუდარით, დარწმუნებით ვაიძულოთ „ტყეში გაჭრილი" ჩვენი მოძმეები გაანთავისუფლონ მძევალი, დაჰყარონ იარაღი და აქტიურად ჩაებან მამულიშვილურ საქმიანობაში.

გჯეროდეთ! სხვა ძალების ჩარევის გარეშე გადადგმული ეს ნაბიჯები, სიცოცხლეს შეუნარჩუნებს ასობით ჩვენს მოძმეს, გადაარჩენს ჩვენს კუთხეს საბოლოო შერცხვენისა და წახდენისაგან და რაც მთავარია,—საშუალებას მისცემს ჩვენს შთამომავლობას ლაღად და ღირსეულად იცხოვროს დამოუკიდებელ საქართველოში და დასტკბეს მისი ყოველი სიკეთით.

ღმერთი ჰფარავდეს „ძე შეცდომილთ", ყოველივე ჩვენთაგანს და სრულიად საქართველოს!

საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის ზუგდიდის კომიტეტი.

ჩანაწერი, რომელიც ნიკო მარს ეხება

აკადემიკოსი ნიკო იაკობის ძე მარი მსოფლიო სახელის მეცნიერთა რიცხვს განეკუთვნება. ი. სტალინმა მის სახელს დიდი ზიანი მიაყენა, მაგრამ მეცნიერის ფილოლოგიურ გამოკვლევებს ვერაფერი დააკლო და თავადაც აღიარა მათი დიდი მნიშვნელობა. მასზე ბევრი დაიწერა და დაიწერება. ჩვენ გვეამაყება, რომ იგი საქართველოში დაიბადა და აღიზარდა. ასეთი დიდი მასშტაბის ადამიანები ჭირდება პატარა ერს და მათი შეფასების და პატივცემის უნარი ღმერთმა ნუ მოგვიძალა. ეს წერილი პროფესორ ივანე მეგრელიძის მეტად სასარგებლო და სოლიდურმა ნაშრომმა დამაწერინა (ექვთიმე თაყაიშვილი, თბ. 1959 წ.), რადგან მასამდე არც გამეგონა და არც წამეკითხა სადმე, რომ სპირიდონ (სამსონ) თეიმურაზის ძე გუგუშვილი ნიკო მარის მამინაცვალი იყო. მოკლედ, ამ წიგნიდან ვიგებთ, რომ იაკობ მარის სიკვდილის შემდეგ (1779-1879) მისი მეორე მეუღლე, ახალგაზრდა ალათი მაღულარია (მეცნიერის დედა) ცოლად გაჰყვა აჩნაურ სპირიდონ (სამსონ) გუგუშვილს, მისგან ალათს შეეძინა ორი ვაჟიშვილი: ალექსანდრე (აკაკი) და იონა. ალექსანდრე სიყრმის ასაკში გარდაიცვალა ნიკო მარი თავის ძმა იონას იცნობდა და პატივცემით ეპყრობოდა მამინაცვალსაც. (იხ. ზემოთ მითითებული წიგნი, გვ. 228).

ამ ამბავმა დამაინტერესა, მინდოდა იონას შემდგომ ბედ-იღბალში გავრკვეულიყავი. ამ მიზნით ჩოხატაურს ვეწვიე და მუზეუმის დირექტორს მარინე შარაშანიძეს ვესაუბრე, მან მითხრა, რომ შენი თანამოგვარე იონას შესახებ აქ ვერაფერს შეიტყობო. მალე ჩემი წერილის საპასუხოდ ნიკო მარის ძმის შვილიშვილი სულიკო მიხეილის ძე მარისაგან ბარათი მივიღე, იგი მწერს: „მე ხშირად მსმენია მამაჩემისაგან და ჩვენებისაგან, რომ ნიკო მარს ჰყავდა მამინაცვალი, ცხონებული სამსონ გუგუშვილი და ძმა იონა, რომელიც ცხოვრობდა აბაშაში. სამსონიც იქ დაასაფლავესო. მე არ ვიცნობ იონას და სხვა არაფერი ვიცი მათ შესახებ". წერილის ავტორი (როგორც თვითონ წერს) მუშაობს ექიმად (კარდიოლოგი) ჩოხატაურში, 69 წლისაა.

პედაგოგ ნათელა გუგუშვილის ხელშეწყობით მივაკვლიე იონა სპირიდონის ძე გუგუშვილის კვალს (ეწერი, აბაშის რაიონი) და ვესაუბრე მის ქალიშვილს ვაჟა ოდიშას ასულს, რომელიც ახლა 76 წლისაა.

სპირიდონს (შინაური სახელი) იაკობ მარის სიკვდილის შემდეგ ცოლად შეურთავს ალათი ხალულაია. სიკო მარს უთქვამს: „დედაჩემი კიდევ ახალგაზრდა იყო, ლამაზი ქალი მეგრელს გაჰყვა ცოლად (ი. მეგრელიძე, „ექვთიმე თაყაიშვილი", 1959, გვ. 228).

ცოლ-ქმარი ცხოვრობდა ბუკის ციხეში ([illegible] სოფელი ბუკის ციხე [illegible] გაუგონია, [illegible] ეძახიან), ალათს სპირიდონისაგან ორი ვაჟიშვილი შეეძინა: ალექსანდრე (აკაკი) ადრე გარდაიცვალა ტვინის ანთებით, იონას დაუმთავრებია ქუთაისის გიმნაზია, პედაგოგიურ მოღვაწეობას ეწეოდა ბუკისციხესა და ჩოხატაურში, აქვე შეურთავს ივდითი (ლუდმილა) გურგენიძე, რომელსაც 9 შვილი ეყოლა. ოლღა და შოთა ბუკისციხეში დაბადებულან. ოლღა 1905 წელს დაბადებულა, შვილითა და შვილიშვილებითაა შეძოჯარული, ცხოვრობს კოდორში (აბაშა) აწ გარდაცვლილი შოთა დაბადებულა 1907 წელს, მონაწილეობდა სამამულო ომში, მეთაურობდა ასეულს, დაბრუნებული პედაგოგიურ მოღვაწეობას ეწეოდა.

გურიიდან ეწერში იონას გადმოსახლება შემდეგ მდგომარეობას გამოუწვევია. იონას ბიძას ბესარიონ თეიმურაზის ძე გუგუშვილს და მის მეუღლე ელისაბედს შვილი არ ჰყავდათ. უმემკვიდროდ დარჩენილი ცოლ-ქმარი ცხოვრობდნენ შეძლებულად, ხანში შესულებს მომვლელი სჭირდებოდათ. ბიძამ თხოვა ძმისშვილს ჩამოსულიყო ოჯახით და დაპატრონებოდა მის ქონებას. იონაც ასე მოიქცა.

[illegible] სიკო მარის [illegible] და მისი [illegible] დასაფლავებულა, [illegible] და მისი მეუღლე ივდითი (ლუდმილა) გუგუშვილი [illegible].

[illegible] უხუცესი მოსახლე ვიქტორ ლევან გუგუშვილს კარგად ახსოვს იონა, იგი სასწავლებელი იყო და სოფელში პატივსაცემი კაცის სახელი [illegible], [illegible] ოლღავე პედაგოგი ს. გუგუშვილი ამბობს: „იონა, როცა მარის [illegible] ფრაკით და კოთაო ქუდით ს. ეწერის ეკლესიაზე გამოდიოდა, ახალგაზრდები ვაშობდით, ნეტავ ჩვენ გვყავდეს ასეთი ძმაო... (იხ ი. მეგრელიძე, ზემოთ მითითებული [illegible], გვ. 228).

ზინას ნაამბობის მიხედვით ნიკო მარი ეწერში ნამყოფია, გულუხვი მეცნიერი მატერიალურად ეხმარებოდა მრავალშვილიან ოჯახს, ამანათებს, ფულს და წერილებს უგზავნიდა იონას პეტერბურგიდან. ერთხელ შოთა ს. მარს ეწვია, კაბინეტში შესვლისას უკითხავს „შეიძლება?", „არაო", მიუღია პასუხი, შოთას გამობრუნებია გადაუწყვეტია, მეცნიერი ადგა, გადაუკოცნია და უთქვამს: „ბიჭო, არ გრცხვენია, ხებართვა რად გინდა, შენ ჩემი ძმისშვილი ხარო, მამენი რას შვრება, როგორ კვებავს ამდენ შვილსო".

ეწერში აგრონომ კ. გუგუშვილს შევხვდი, რომელმაც მითხრა: „შოთა იონას ძე ჩემი მასწავლებელი იყო, იგი ხშირად და საინტერესოდ გვიყვებოდა ნიკო მარზე, ამით მეცნიერებისადმი სიყვარულს გვინერგავდა და თანაც სადღაც სიამაყესაც გრძნობდაო".

ზინა მიყვება, რომ ჩვენი ოჯახის პატივცემით ნიკო მარმა ბევრ გუგუშვილს მეცნიერებისკენ მიმავალი გზა გაუხსნაო. „რამდენიმეს პეტერბურგის, ზოგს კი თბილისის უნივერსიტეტი დაუმთავრებია, ზინა მათ კონკრეტულად დაგისახელებს, მაგრამ რა საჭიროა. გენიოს მეცნიერს უყვარდა ნიჭიერი ახალგაზრდობა.

„მამაჩემის პატარა ბარათი ბევრს ნიშნავდაო", —იღიმება ზინა. იონა 1934 წლის აგვისტოში გარდაიცვალა, რამდენიმე თვით ადრე სიკო მარის სიკვდილამდე, მაშინ იგი 63 წლის ყოფილა, ხოლო მისი მეუღლე ივდითი გურგენიძე უფრო ადრე, 1931 წელს გამოესალმა წუთისოფელს, ტიფმა იმსხვერპლა 41 წლის სილამაზით შემკული ქალი.

ძასპინძელს გამოვემშვიდობე, კარგად ყოფნა ვუსურვე და ჩემ გზას გავუდექი, სადღაც გულის სიღრმეში ტკივილს ვგრძნობდი, როცა უტრანსპორტოობის გამო იონას უფროსი ქალიშვილის ოლღას ნაამბობი ჩაუწერელი მრჩებოდა ნიკო მარზე, რომელსაც „ოგონიოკმა" „მსოფლიო მეცნიერი ქართული ქოხიდან" უწოდა (ი. მეგრელიძე).

შოთა გუგუშვილი,

სახალხო განათლების წარჩინებული მასწავლებელი.

ამ კრიტიკულ სიტუაციაში

ამასწინათ, რესპუბლიკურ გაზეთში გამოქვეყნდა აკადემიკოს შალვა კერესელიძის სტატია ლაპარაკსა და მსჯელობას პრაქტიკული საქმეები უნდა მოყვეს,— რაც მიგვანიშნებს იმაზე, რომ დაქვეითებულ სოფლის მეურნეობას გამრჯე ხელი, უნარიანი ხელმძღვანელი და სტიმულირება სჭირდება.

აკადემიკოსი დაუფარავად ამბობს, რომ სოფლად მომუშავეთა პირადი დაინტერესება მეტი პროდუქციის მოწევაში, თითქმის ნულამდეა დაყვანილი, იმასაც აღნიშნავს, რომ მანქანატრაქტორთა სადგურების გაუქმებით სოფელს მოუშალა ტექნიკური ბაზა, განადგურდა მისი ტექნიკა ცუდი მოვლითა და უპატრონობით.

როგორც ყველგან, ასევე ჩვენთანაც არა ვერთ განებივრებული სათანადო ტექნიკით, მარაგ-ნაწილებით, არადა მიწას სჭირდება სრულყოფილი დიდმწარმოებლური ტექნიკა. დღეს ვერაფერი ვერ წასწევს ეკონომიკას, გარდა დიდი უკუგების მქონე ტექნიკისა, ამაზე მუშაობენ მეცნიერები, ეს ხვალინდელი საქართველოს დღეა.

დღეს კი რაც არ უნდა მწარე იყოს შექმნილი სიტუაცია, ხელის ჩაქნევის უფლება არა გვაქვს, რადგან სოფელი კვებავს ქალაქს.

ამ კრიტიკულ სიტუაციაში მუშას თუ გლეხს უნდა შევუქმნათ ყველა პირობა მოსავლიანობის გადიდებისათვის.

კ. გიჟია,

ზედაეწერის მეურნეობის მთავარი მექანიზატორი.

რედაქტორი

ა. ჭანტურია

საქართველოს რესპუბლიკის სოფლისა და სატყეო მეურნეობის სამინისტროს ზედაეწერის სასოფლო-სამეურნეო კოლეჯი აცხადებს აბიტურიენტთა მიღებას 1992-1993 სასწავლო წლისათვის შემდეგ განყოფილებებსა და სპეციალობებზე.

1. სოფლის მეურნეობის მექანიზაციის განყოფილება.

ტექნიკოს-მექანიკოსის სპეციალობით. ცხრა კლასის ბაზაზე შექმნილ ჯგუფებში პირველ კურსზე სწავლების ვადით 3 წელი.

2. საბუღალტრო აღრიცხვის განყოფილება —ბუღალტრის სპეციალობით, ბუღალტრული აღრიცხვა და ანალიზი (სამეურნეო საფინანსო საქმიანობის მენეჯერი) საშუალოს ბაზაზე შექმნილ ჯგუფებში მეორე კურსზე, სწავლების ვადით 1 წელი და 8 თვე.

3. სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების წარმოების ორგანიზაცია — ტექნოლოგიის განყოფილება, ორგანიზატორ-ტექნოლოგის სპეციალობით.

საშუალოს ბაზაზე შექმნილ ჯგუფებში მეორე კურსზე სწავლების ვადით 2 წელი და 6 თვე.

4. ზოოვეტერინარულ განყოფილება ზოოვეტერინარის სპეციალობით.

საშუალოს ბაზაზე სწავლების ვადით 2 წელი და 6 თვე.

ცხრაკლასდამთავრებულები ტექნიკუმის დამთავრებით ღებულობენ საშუალო სპეციალურ განათლებას, მესამე კლასის ავტომძღოლისა და ტრაქტორისტის მოწმობებს.

ტექნიკუმის კოლეჯად გადაკეთებით არსებითად შეიცვლება სწავლების სტრუქტურა და შინაარსი იმ ანგარიშით, რომ კოლეჯის კურსდამთავრებულის აკადემიური დონე მაქსიმალურად უნდა მიუახლოვდეს უმაღლესი განათლების მქონე სპეციალისტის დონეს და გათვალისწინებულია კოლეჯის კურსდამთავრებულის დიპლომში ჩაიწეროს რომ მას მიღებული აქვს „დაუმთავრებელი უმაღლესი განათლება". აღნიშნული სტრუქტურით სასწავლებლის არსებობის ისტორიაში გადაიდგა დიდმნიშვნელოვანი ნაბიჯი ახალგაზრდობის თანამედროვეობის მოთხოვნათა შესაბამისი აღზრდისა და სრულყოფილი ცოდნით შეიარაღების საქმეში.

კოლეჯში სტუდენტები მიიღებენ გადიდებულ სტიპენდიას 400 მანეთამდე. მისაღებ გამოცდებზე დაიშვებიან მოქალაქენი, რომლებიც შემოიტანენ განცხადებას შემდეგი საბუთების თანდართვით.

1. მოწმობა ან ატესტატი განათლების შესახებ (დედანი), 2. სამედიცინო ცნობა ფორმა №086, 3. ამონაწერი შრომის წიგნაკიდან. 4. სასწავლებლად მივლინებულთა მომართვა დანართი №3, №4. ეძლევათ შესაბამისი ორგანიზაციებიდან. 5. 4 ცალი ფოტოსურათი გადაღებული უქუდოდ 3X4, სასწავლებელში შემსვლელნი წარმოადგენენ დაბადების მოწმობას, პასპორტს ან სამხედრო ბილეთს.

განცხადებები მიიღება 15 ივლისიდან 14 აგვისტომდე. მისაღები გამოცდები ჩატარდება 15 აგვისტოდან 25 აგვისტომდე.

სპეციალობისდა მიხედვით შემდეგ საგნებში: მათემატიკა-ზეპირი., ქართული ენა, ლიტერატურა (თხზულება)

შენიშვნა: სოფლის მეურნეობის მექანიზაციის სპეციალობაზე (1502) გავრცელდება ექსპერიმენტი და აბიტურიენტები ჩაირიცხებიან უგამოცდოდ (გასაუბრებით).

მისამართი: ზუგდიდის რაიონი ზედაეწერის სასოფლო-სამეურნეო კოლეჯი, ტელეფონი 78—2—47.

დირექცია.

ქ. ზუგდიდისა და ზუგდიდის რაიონის მოსახლეობის, წარმოება — დაწესებულებათა ხელმძღვანელებს!

ქ. ზუგდიდისა და ზუგდიდის რაიონის საბინაო-კომუნალური მეურნეობის მრავალდარგოვანი კეთილმოწყობის კომბინატი გაცნობებთ, რომ კომბინატი მუშაობს სრული დატვირთვით, ამიტომ გთხოვთ დროულად გააფორმოთ ხელშეკრულება ნაგავის გაზიდვაზე, რაც დიდად შეუწყობს ხელს კომბინატის საფინანსო მდგომარეობის გაჯანსაღებას.

წარმოება-დაწესებულებისათვის ერთი კუბური მეტრი ნაგავის გაზიდვის ღირებულებაა 101 მან, ასენიზაციის მანქანის მომსახურება ერთი კუბური მეტრის 82 მანეთი და 81 კაპიკი.

მოსახლეობისათვის ნაგავის გაზიდვა თვითდატვირთვით თვეში 2-ჯერ, თვიური გადასახადი 32 მანეთი წლის განმავლობაში 384 მანეთი.

გთხოვთ მობრძანდეთ ხელშეკრულების გასაფორმებლად შემდეგ მისამართზე: ქ. ზუგდიდი, რუსთაველის ქ. №89, ბინის სართული, კეთილმოწყობის კომბინატი, ტელ: 2—35—14.

თბილისის ფასიანი სამედიცინო ინსტიტუტი „საქართველო" აცხადებს მიღებას 1992—93 სასწავლო წლისათვის დღის სწავლების სპეციალობებზე:

ინსტიტუტს აქვს ქართული და რუსული სექტორები. სწავლის ხანგრძლივობა 7 წელია.

საბუთები მიიღება 15 ივლისიდან 15 აგვისტომდე ყოველდღე (შაბათ—კვირის გარდა) 11-დან 16 საათამდე.

საბუთების შემოტანის დროს აბიტურიენტი საორგანიზაციო ხარჯებისათვის იხდის 800 მანეთს.

მისაღები გამოცდები 17 აგვისტოდან 22 აგვისტომდე. 1. ბიოლოგია (ზეპირი). 2. ქიმია (ზეპირი).

საბუთები მიიღება და გამოცდები მოეწყობა შემდეგ მისამართზე:

თბილისი, ბუდაპეშტის ქ. №1. ტელ: 37—72—40, 37—13—90, 37—63—81.

№1 უნივერმაღის მუშა-მოსამსახურეები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა ინეზა ჭოჭიკოს ასული თორდია-ნადარაია და თანაუგრძნობენ განსვენებულის ოჯახს.

[illegible] 86507 რედაქციის მისამართი: ქ. ზუგდიდი, მერაბ კოსტავას ქ. 56 ტელეფონები: რედაქტორის 2 24 80, რედაქტორის მოადგილის [illegible] მდივნის 2 31 96, სოფლის მეურნეობის განყოფილების 2 21 78, მშრომელთა წერილების 2 25 12, რადიორედაქციის 2 17 00.

საქართველოს რესპუბლიკის ბეჭდვითი სიტყვის დეპარტამენტის ზუგდიდის სტამბა, მერაბ კოსტავას ქ. №56. ბ-28 07. ტირაჟი 2000. შეკ. №201